

Nesrečo smo sedaj bolj zvesto že poizvedeli in zmoremo sledeče pa zanesljivo poročati. Fem. Filipovič je hotel brž poizvedeti, kako je kaj po dolini reke Bosne naprej proti Sarajevu; zlasti: ali je ploha mostove in steze povsod razdrila, koliko živeža bi vojna zamogla najti v Doboju, Maglaju in Žepcah. Tudi je zaukazal husarjem med prebivalstvo razdeliti cesarskih razglasov in sploh ljudi na prihod vojske pripraviti. Vodja husarjem bil je generalnega štaba stotnik Teodor Malinkovič, ki je več let bil nameščen pri avstrijskem konzulu v Sarajevu in je torej kraje in ljudi mogel poznati. Pridjan mu je bil tudi nadlajtnant lovcev plem. Hajek in še nek pomočni oficir. Moža sta imela okoli 30.000 fl. v zlatu seboj, da bi živeža za vojake nakupila. Malinkovič in jegovi zasedejo svoje čile konjičke in prijašejo 1. aug. v Dobj in 2. aug. v Maglaj. Povsod so bili dobro sprejeti. Maglajski kajmakam (župan) in najodličniši prebivalci so se našim ponižno uklanjali in cesarju svojo pokorščino in udanost obetali. Tudi so obljubili mnogo zrnja in klavne živine pripraviti. Pri tej priliki so pa tudi zlate pri nadlajtnantu Hajeku in jegovem pomočniku zapazili. Nesrečneža pa blizu nista zaslutila tolovajskih pogledov in želja v srcih izdajalnih Turkov in sta ostala v Maglaju, ko so husarji v soboto zaran odjezdili naprej v Žepce. Komaj je pa klopot konjskih kopit utihnil, že so Turki ugrabili nesrečna oficirja, ju ubili in zlatov oropali. Njunih teles še ni bilo mogoče najti! Bržčas so Turki grdo ravnali!

Preden so husarji pot v Žepce nastopili, so se oficirji posvetovali. Malinkovič je povdarjal: „Turki se bodo ustrašili in misli na upor popolnem si iz glav zbili, če bodo tako naglo pred seboj zagledali 130 cesarskih husarjev.“ Oficirji so pa ugovarjali: „mi smo sred visokih hribov in plavin, ne kaže še dalje v planinske soteske zahajati, počakajmo na lovce, ki so še den hoda za nami.“ Naposled je obveljal Malinkovičev nasvet in husarji so torej v soboto precej rano zapustili Maglaj. Cele 4 ure jašejo naprej. Nič sovražnega ne zaslutijo. Okoli 9. ure copota prednja straža čez lesen most v tesen in dolg klanec. Vse je tiho. Nankrat zablisle visoko nad klancem v šumi, pok se ni razlegel po tišini, a že padne raz konja na tla jeden husarjev mrtev. Za prvim strelom se oglasi kmalu več, krogelje švigajo od vseh strani. Husarjev polovica skoči s konjev, se nastavi pred klancem in začne streljati iz svojih dobrih Wernldovih pušek. Toda kmalu zapazijo, kako jim po strani sovražniki lezejo za hrbet. Sedaj vidijo, da jim je treba misliti na pobeg. Hitro planejo vsak na svojega konja in dirjajo pozaskokama nazaj proti Maglaju. Krogelje so jih zadevale sedaj od desne sedaj od leve strani na celi 4 ure dolgi poti. Mnogi so bili ranjeni, nekateri pa mrtvi pokapali iz konjev. Naposled pridejo zopet pred Maglaj; konji so zasopljeni, vojaki spehani, vsi po-

trebni odpočitka. Ali na velik strah ubogim husarjem so se Maglajčani pokazali kot izdajice. Steza je bila prekopana in zadi z hlodovjem zaprta, iz biš in iz višin na levi strani so pokale puške, iz grada na desni udarjale kañonske krogelje in celo blizu na desni je mimo drla globoka in vsled dežev močno napeta Bosna. Strahoviti trenutki za junaške husarje! Do sovražnika priti jim ni mogoče, udati se divjakom ne kaže, ukrenoti nazaj ali na stran ni dano! V tej sili skoči s konja nadlajtnant grof Chorinski, sin bivšega deželnega namestnika na Kranjskem, za njim več podčastnikov in husarjev. Goste krogelje režejo po zraku, husarji pa le urno in krepko grabijo hlodovje in ga porivajo na stran. Vsi, ki so se tega junaškega dela lotili, so mrtvi obležali, tudi grof Chorinski je hrabro dušo izdebnil. Sedaj pridirja ritmeister vitez plem. Paczona, mahne z sabljo, da se daleč zablisle, ter vskliknivši: „Eljen a Kiraly“ (Živio kralj) zažene se on in za njim vsa škadrona po tesni ulici in potem dalje po stezi 6 ur daleč do Doboja. Turki so streljali za njimi, kolikor so mogli, vsakega drugega moža so zadeli, 70 husarjev je mrtvih, drugi so bili več ali manje hudo ranjeni, ali pa jihovi konji. Stotnik Malinkovič in ritmeister Paczona sta zgubila vsak po 2 konja. Nekaj husarjev, kojim so konji pali, se je v gozde rešilo in bilo od naših vojakov drugi den najdenih. Ali najdeni bili so tudi mrtvi husarji, toda oropani vse obleke in grozno razmesarjeni in oskrunjeni; zveruski Turki so jim nose in ušesa porezali in še drugače nesramno in nečloveški z njimi ravnali. Naši vojaki so bili neizmerno razdraženi, ko so zverinsko djanje Turkov videli. Maglaj so hotli kar razdajati in užgati. General Filipovič v to ni privolil, ker so prebivalci itak zbežali v planine; vendar vsakega Turka, pri katerem se je kaka reč od husarjev našla, je dal brez usmiljenja ustreliti.

Smešničar 33. Nekdo, ki je v „Slov. Gosp.“ štev. 31. bral: cesarski proglas prebivalcem Bosne in Heregovine, je čital tudi stavek, ki pravi: „zaostale dače pretečenih let se ne bodo iztirjevale.“ Vsemu zavzetemu padne list iz rok, on pa glasno vzdihuje: „jojmene, kako veseli bi sedaj bili, ko bi tudi mi smeli biti Bosnjaki!“

Razne stvari.

(Kat. politično društvo v Konjicah) ima prihodnjo nedeljo, dne 18. aug., ob priliki svoje obletnice občni zbor. Začetek ob 4. uri popoldne v nadžupnijski hiši. Vse ude vljudno vabi odbor.

(Prošnja) do narodnih volilcev celjskega, konjskega, laškega, vranskega in gornjegrajskega okraja). Odberite si brž kandidata, ki bo namesto v Bosno odšedšega g. dr. Srneca kandidiral zraven g. dr. Dominkuša!

(Dr. Jugov prijatelj obsojen) in od županstva odstavljen bil je nedavno, namreč Anton Rošker

na Drvanji; namesto jega bo tudi nova volitev volilnega moža za bližnje dež. volitve!

(Zastoj se trudi) kandidat liberalcev in nemškutarjev g. Seidl. V nedeljo je bil v Poličanah; toda jegovi tamošnji znanci so mu rekli: „da je vse zastoj. Slov. bistriški okraj je za Seidla zgubljen!“ Živili vrli možje Slov. bistriškega okraja!

(Strela udarila) je v Ruško cerkev nad Mariborom, ko je bil krščanski nauk, dva možka je zadelo in omamilo. Hvala Bogu, da se ni več zgodilo.

(Toča) je zadela velik del fare sv. Vrbana nad Ptujem, posebno Strmec, Ločki vrh, Svetince, Desence in Juvanec!

(Mozirski trg) je vsled novice, da avstrijska vojska v Bosno mašira, razobesil slovanske in avstrijske zastave in z možnarji streljati dal.

Loterijske številke:

V Trstu 10. augusta 1878: 66, 85, 39, 29, 42.

V Lincu „ „ 10, 29, 11, 27, 50.

Prihodnje srečkanje: 24. augusta 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 63.32 — Srebrna renta 65.75 — Zlata 73.80 — Akcije narodne banke 825 — Kreditne akcije 263 — 20 Napoleon 9.28 — Ces. kr. cekini 5.48 — Srebro 100.85.

Nov mlin

t. j. novo mlinsko spravo za eden tečaj preda po nizki ceni v Grušovi fare sv. Petra pot Mariborom posestnik
Franc Rebernik.

Dobra služba

je do 1. septembra t. l. razpisana na deželni sadje- in vinorejski šoli pri Mariboru, namreč služba paznika za gospodarstvo in ob enem vrtnarja za sadunosnike in za sočivni vrt. Poleg plače letnih 500 fl. dobi prosto stanovanje z kurjativjo vred. Prošniki se naj sami do 17. avg. glasijo pri ravnateljstvu šole ter mu izročijo prošnjo v dokazili o svoji starosti, stanu, poduku in praktični porabnosti pri gospodarstvu in vrtnarstvu.
Maribor 12. julija 1878.

3-3

Ravnateljstvo.

Sirovi loj
kupnjete vsaki čas po najvišji ceni
Karl Pamperl-ova sina,
Topilnica za loj, svečarja in mlarnica,
zaloga vtičnih, svetilnih in maščobnih tvarin
v CELOVCI na Koroškem.

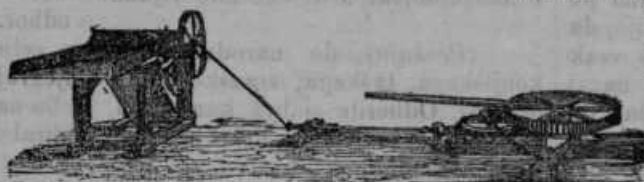
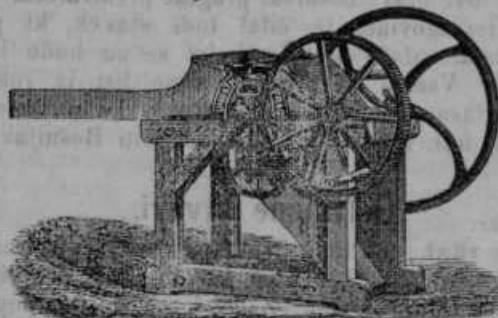
Posestvo na prodaj

ima Matija Pajek pri sv. Miklaužu nad Ormožem, namreč hram, vinograd. Hram z 1 nadstropjem, 3 sobami, 1 kletjo in kuhinjo je pripraven za trgovca ali za peka.

3-10

Podpisana trgovca

priporočujeta veliko zalogo poljedelskih in gospodarskih mašin, posebno kot izvrstne pri-poznane mlatilnice na gnanje z roko ali z vitalom, ki imajo plošnate ali okrogle klinčke; letos po izredno znižani ceni, namreč samo 100 fl. ena, to pa pri nas v štacuni v Celju.

Prodajemo dalje raznovrstne čistilne mline, vejavnike, trijerje za čiščenje in prebiranje plevelnatega in smetljivega semena, potem enojne in dvojne pluge najboljše izdelave, rezne stole in rezne mašine po najnižji fabriški ceni. Še bolj cene take mašine od drugod dobljene so gotovo to, le ker so toliko slabše. — Naposled priporočata slavnemu občinstvu svojo dobro odbrano zalogo železa, okovov za okna in dveri, umetnih ogujšč, železnih peči, novih vagin utežev, posod za suhe in mokre reči, bakrenih in železnih kotlov za kuhanje svinjske hrane, dobro pozlačenih nagrobnih križev in kovinskih trug najlepše izdelave. Roba je vsa dobro odbrana, cena najnižja, postrežba točna.

Wogg & Radakovits

trgovca z železjem pri „zlatem sidru“ zum goldenen Anker v Celju.